Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

PADOMES PAMATLĒMUMS 2005/667/TI

(2005. gada 12. jūlijs)

par krimināltiesiskā pamata stiprināšanu, lai īstenotu tiesību aktus attiecībā uz kuģu radītu piesārņojumu

(OV L 255, 30.9.2005., 164 lpp.)

Labota ar:

►**C1** Kļūdu labojums, OV L 99, 14.4.2007, lpp. 18 (2005/667/TI)

▼B

PADOMES PAMATLĒMUMS 2005/667/TI

(2005. gada 12. jūlijs)

par krimināltiesiskā pamata stiprināšanu, lai īstenotu tiesību aktus attiecībā uz kuģu radītu piesārņojumu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību, un jo īpaši tā 31. panta 1. punkta e) apakšpunktu un 34. panta 2. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([1]),

tā kā:

(1) Padomes un Komisijas Rīcības plānā par to, kā vislabāk īstenot Amsterdamas Līguma noteikumus par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu ([2]), un Tamperes Eiropadomes 1999. gada 15. un 16. oktobra secinājumos, un jo īpaši to 48. punktā, aicināts izstrādāt priekšlikumus tiesību aktiem, lai apkarotu noziegumus pret vidi, jo īpaši kopējas sankcijas un salīdzināmas procesuālas garantijas.

(2) Cīņa pret kuģu radītu piesārņojumu, kas izraisīts tīši vai rupjas nolaidības dēļ, ir viena no Eiropas Savienības prioritātēm. Kopenhāgenas Eiropadomes 2002. gada 12. un 13. decembra secinājumu 32. līdz 34. punktā un TI Padomes 2002. gada 19. decembra paziņojumā pēc tankkuģa *"Prestige"* bojāejas izteikta Savienības apņēmība pieņemt visus vajadzīgos pasākumus, lai izvairītos no šādu kaitējumu atkārtošanās.

(3) Šajā nolūkā, kā Komisija konstatēja ziņojumā Eiropas Parlamentam un Padomei par kuģu satiksmes drošības uzlabošanu pēc *"Prestige"* avārijas, būtu jātuvina dalībvalstu tiesību akti.

(4) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/35/EK (2005. gada 7. septembris) par kuģu radītu piesārņojumu un sankciju ieviešanu par pārkāpumiem ([3]), kā arī šā pamatlēmuma, kurš papildina Direktīvu 2005/35/EK ar sīki izstrādātām normām attiecībā uz krimināltiesiskiem jautājumiem, mērķis ir veikt šādu tuvināšanu.

(5) Šis pamatlēmums, kas pamatojas uz Līguma par Eiropas Savienību 34. pantu, ir īstais instruments, ar ko uzlikt dalībvalstīm pienākumu paredzēt krimināl sankcijas.

(6) Rīcības īpašās būtības dēļ attiecībā uz juridiskām personām būtu jāievieš kopējas sankcijas.

(7) Apvienoto Nāciju Organizācijas 1982. gada Jūras tiesību konvencija, kuru parakstījušas visas dalībvalstis un kuras Līgumslēdzēja puse ir Eiropas Kopiena, ir īpaši svarīga sadarbības kontekstā.

(8) Būtu jāizveido vislabākā iespējamā dalībvalstu sadarbība, lai nodrošinātu ātru informācijas nosūtīšanu no vienas dalībvalsts uz otru. Būtu jānosaka un jāidentificē kontaktpunkti.

(9) Šā pamatlēmuma mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tos var labāk sasniegt Savienība attiecīgās uzvedības iespējami radītā kaitējuma pārrobežu rakstura dēļ, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas

([1]) Eiropas Parlamenta Atzinums, 2004. gada 13. janvāris (OV C 92, 16.4.2004., 19. lpp).
([2]) OV C 19, 23.1.1999., 1. lpp.
([3]) Skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 11. lpp.

▼B

līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā pamatlēmumā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.

(10) Šajā pamatlēmumā ir ievērotas pamattiesības un respektēti principi, kas atzīti Līguma par Eiropas Savienību 6. pantā un atspoguļoti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.

(11) Šajā pamatlēmumā dalībvalstīm, kas robežojas ar starptautiskajā kuģošanā izmantojamajiem jūras šaurumiem, uz kuriem attiecas tranzītšķērsošanas režīms, kā paredzēts Apvienoto Nāciju Organizācijas 1982. gada Jūras tiesību konvencijas III daļas 2. iedaļā, nav iekļauts nepārprotams pienākums noteikt jurisdikciju attiecībā uz pārkāpumiem, kas izdarīti šādos šaurumos. Jurisdikcija attiecībā uz pārkāpumiem būtu jānosaka saskaņā ar starptautiskajām tiesībām un jo īpaši ar Apvienoto Nāciju Organizācijas 1982. gada Jūras tiesību konvencijas 34. pantu.

(12) To pasākumu praktiskā piemērošana, kurus veikušas dalībvalstis, lai īstenotu šo pamatlēmumu, būtu jāpārrauga Komisijai, kurai piecos gados no šā pamatlēmuma īstenošanas dienas būtu jāiesniedz Padomei ziņojums. Šajā ziņojumā var iekļaut attiecīgus priekšlikumus,

IR PIEŅĒMUSI ŠO PAMATLĒMUMU.

1. pants

Definīcijas

Šajā pamatlēmumā piemēro Direktīvas 2005/35/EK 2. pantā paredzētās definīcijas.

2. pants

Noziedzīgi nodarījumi

1. Ievērojot šā pamatlēmuma 4. panta 2. punktu, katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka Direktīvas 2004/35/EK 4. un 5. pantā minētos pārkāpumus uzskata par noziedzīgiem nodarījumiem.

2. Uz apkalpes locekļiem neattiecas 1. punkts attiecībā uz pārkāpumiem, kas izdarīti starptautiskā kuģošanā izmantojamos jūras šaurumos, ekskluzīvajās ekonomiskajās zonās un atklātā jūrā, ja tiek izpildīti *MARPOL* Konvencijas 73/78 I pielikuma 11. b) noteikumā vai II pielikuma 6. b) noteikumā izklāstītie nosacījumi.

3. pants

Atbalstīšana, līdzdalība un kūdīšana

Katra dalībvalsts saskaņā ar valsts tiesību aktiem veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka 2. pantā minēto nodarījumu veikšanas atbalstīšana, līdzdalība tajos un kūdīšana uz tiem ir sodāma.

4. pants

Sankcijas

1. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka 2.un 3. pantā minētos nodarījumus soda ar efektīviem, samērīgiem un preventīviem kriminālsodiem, kas ietver, vismaz attiecībā uz

▼B

smagiem gadījumiem, kriminālsodu, kura maksimālais ilgums ir brīvības atņemšana uz laiku vismaz no viena līdz trim gadiem.

2. Maznozīmīgās lietās, ja veiktā darbība neizraisa ūdens kvalitātes pasliktināšanos, dalībvalsts var paredzēt cita veida sankcijas ne kā tās, kas paredzētas 1. punktā.

3. Kriminālsodus, kas paredzēti 1. punktā, var papildināt ar citām sankcijām vai pasākumiem, jo īpaši naudas sodiem vai aizliegumu fiziskai personai veikt darbības, kuru veikšanai vajadzīga oficiāla atļauja vai apstiprinājums, vai dibināt, vadīt vai pārvaldīt uzņēmumu vai organizāciju, ja fakti, kas ir personas sodāmības pamatā, norāda, ka pastāv acīm redzama iespēja, ka tāda paša veida noziedzīga darbība var tikt uzsākta atkārtoti.

4. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka 2. pantā minētie tīši izdarītie nodarījumi ir sodāmi ar brīvības atņemšanu, kuras maksimālais ilgums ir vismaz no pieciem līdz desmit gadiem, ►C1 ja šie nodarījumi ir izraisījuši nozīmīgu un plaši izplatītu kaitējumu ūdens kvalitātei, dzīvnieku un augu sugām vai to daļām un personu nāvi vai smagus ievainojumus. ◄

5. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka 2. pantā minētie tīši izdarītie nodarījumi ir sodāmi ar brīvības atņemšanu, kuras maksimālais ilgums ir vismaz no diviem līdz pieciem gadiem, ja:

a) nodarījums ir izraisījis nozīmīgu un plaši izplatītu kaitējumu ūdens kvalitātei, dzīvnieku un augu sugām vai to daļām; vai

b) nodarījumu izdarījusi krimināla organizācija Padomes Vienotās rīcības 98/733/TI (1998. gada 21. decembris) par dalības kriminālās organizācijās uzskatīšanu Eiropas Savienības dalībvalstīs par noziedzīgu nodarījumu [1] nozīmē neatkarīgi no tā, kāda ir Vienotajā rīcībā minētā sankcija.

6. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka 2. pantā minētie nodarījumi, kas izdarīti rupjas nolaidības dēļ, ir sodāmi ar brīvības atņemšanu, kuras maksimālais ilgums ir vismaz no diviem līdz pieciem gadiem, ►C1 ja šie nodarījumi ir izraisījuši nozīmīgu un plaši izplatītu kaitējumu ūdens kvalitātei, dzīvnieku un augu sugām vai to daļām un personu nāvi vai smagus ievainojumus. ◄

7. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka 2. pantā minētie nodarījumi, kas izdarīti rupjas nolaidības dēļ, ir sodāmi ar brīvības atņemšanu, kuras maksimālais ilgums ir vismaz no viena līdz trim gadiem, ja nodarījumi ir izraisījuši nozīmīgu un plaši izplatītu kaitējumu ūdens kvalitātei, dzīvnieku un augu sugām vai to daļām.

8. Attiecībā uz brīvības atņemšanu šis pants ir piemērojams, neskarot starptautiskos tiesību aktus, un jo īpaši Apvienoto Nāciju Organizācijas 1982. gada Jūras tiesību konvencijas 230. pantu.

5. pants

Juridisku personu atbildība

1. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka juridiskas personas var saukt pie atbildības par 2. un 3. pantā minētajiem nodarījumiem, ko to labā izdarījusi jebkura persona, kurai ir vadošs amats juridiskā personā, darbojoties neatkarīgi vai kā juridiskas personas kādas struktūras daļa, pamatojoties uz:

a) pilnvarām pārstāvēt juridisko personu vai

b) pilnvarām pieņemt lēmumus juridiskās personas vārdā; vai

[1] OV L 351, 29.12.1998., 1. lpp.

▼B

c) pilnvarām kontrolēt attiecīgo juridisko personu.

2. Papildus 1. punktā minētajiem gadījumiem dalībvalstis pieņem pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka juridisku personu var saukt pie atbildības, ja 1. punktā minētās personas veiktās pārraudzības vai kontroles trūkums ir devis iespēju izdarīt nodarījumus, kas minēti 2. pantā un ko šīs juridiskās personas labā ir izdarījusi persona, kura ir tās pakļautībā.

3. Juridiskas personas saukšana pie atbildības saskaņā ar 1. un 2. punktu neizslēdz to fizisko personu kriminālatbildību, kas 2. un 3. pantā minētajā nodarījumā ir iesaistītas kā izdarītāji, kūdītāji vai līdzdalībnieki.

6. pants

Sankcijas pret juridiskām personām

1. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka juridiska persona, kas ir saukta pie atbildības saskaņā ar 5. panta 1. punktu, ir sodāma, tai piemērojot efektīvas, samērīgas un preventīvas sankcijas. Šīs sankcijas:

a) ietver naudas sodu kā krimināsodu vai cita veida sodu, kura maksimālais apmērs vismaz attiecībā uz gadījumiem, kad juridiska persona ir saukta pie atbildības par 2. pantā minētajiem nodarījumiem, ir:

   i) vismaz starp EUR 150 000 un EUR 300 000;

   ii) vismaz starp EUR 750 000 un EUR 1 500 000 vissmagākajos gadījumos, ietverot vismaz tīši izdarītos nodarījumus, uz kuriem attiecas 4. panta 4. un 5. punkts;

b) visos gadījumos var ietvert sankcijas, kas nav naudas sods, piemēram:

   i) tiesību atņemšanu uz valsts pabalstiem vai valsts atbalstu;

   ii) aizliegumu uz laiku vai pastāvīgi veikt komercdarbību;

   iii) pakļaušanu tiesas uzraudzībai;

   iv) lkvidāciju ar tiesas pavēli;

   v) pienākumu pieņemt īpašus pasākumus, lai likvidētu tāda nodarījuma izraisītās sekas, kuras novedušas pie juridiskās personas saukšanas pie atbildības.

2. Neskarot 1. punkta pirmo teikumu un lai īstenotu 1. punkta a) apakšpunktu, dalībvalsts, kura nav pieņēmusi euro, piemēro maiņas kursu starp euro un tās valūtu, kā publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*2005. gada 12. jūlijā.

3. Dalībvalsts var īstenot 1. punkta a) apakšpunktu, piemērojot sistēmu, kurā naudas sods ir proporcionāls juridiskās personas apgrozījumam, finansiālajam labumam, kas iegūts vai paredzēts, izdarot nodarījumu, vai jebkādam citam apjomam, kas norāda uz juridiskās personas finansiālo stāvokli, ja vien šāda sistēma pieļauj tādu maksimāla apmēra naudas sodu piemērošanu, kuru apmērs ir vismaz līdzvērtīgs 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto maksimāli piemērojamo naudas sodu minimāli pieļaujamajam apmēram.

4. Dalībvalsts, kas īsteno pamatlēmumu, saskaņā ar 3. punktu paziņo Padomes Ģenerālsekretariātam un Komisijai, ka tai ir nodoms šādi rīkoties.

5. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka juridiska persona, ko sauc pie atbildības saskaņā ar 5. panta 2. punktu, ir sodāma ar iedarbīgām, samērīgām un preventīvām sankcijām vai pasākumiem.

▼B

7. pants

Jurisdikcija

1. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai noteiktu tās jurisdikciju attiecībā uz nodarījumiem, kuri minēti 2. un 3. pantā, tiktāl, ciktāl to pieļauj starptautisko tiesību normas, ja attiecīgais nodarījums izdarīts:

a) tās teritorijā — pilnībā vai daļēji;

b) tās ekskluzīvajā ekonomiskajā zona vai līdzvērtīgā zonā, kas noteikta saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem;

c) uz kuģa, kas kuģo ar tās karogu;

d) to veicot vienam no tās valstspiederīgajiem, ja par nodarījumu piemērojams sods saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, kurā šis nodarījums ir veikts, vai ja vieta, kur nodarījums izdarīts, neietilpst nevienā teritoriālajā jurisdikcijā;

e) tas ir izdarīts par labu juridiskai personai, kuras galvenais birojs ir attiecīgās dalībvalsts teritorijā;

f) ārpus tās teritorijas, bet tas ir izraisījis vai draud izraisīt piesārņojumu tās teritorijā vai ekonomiskajā zonā, un kuģis brīvprātīgi atrodas dalībvalsts ostā vai terminālos atklātā jūrā;

g) tāljūrā un kuģis brīvprātīgi atrodas dalībvalsts ostā vai terminālos atklātā jūrā.

2. Jebkura dalībvalsts var nolemt, ka tā nepiemēros vai tikai īpašos gadījumos vai apstākļos piemēros jurisdikcijas noteikumus, kas paredzēti:

a) 1. punkta d) apakšpunktā;

b) 1 punkta e) apakšpunktā.

3. Dalībvalstis attiecīgi informē Padomes Ģenerālsekretariātu, ja tās nolemj piemērot 2. punktu, vajadzības gadījumā norādot īpašos gadījumus vai apstākļus, kādos lēmumu piemēro.

4. Ja uz nodarījumu attiecas vairāk nekā vienas dalībvalsts jurisdikcija, attiecīgās dalībvalstis tiecas attiecīgi koordinēt savu rīcību, jo īpaši attiecībā uz izmeklēšanas nosacījumiem un sīki izstrādātiem savstarpējās palīdzības pasākumiem.

5. Ņem vērā šādus piesaistes kritērijus:

a) dalībvalsts, kuras teritorijā, ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā vai līdzvērtīgā zonā nodarījums ir izdarīts;

b) dalībvalsts, kuras teritorijā, ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā vai līdzvērtīgā zonā ir jūtamas nodarījuma sekas;

c) dalībvalsts, kuras teritorijā, ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā vai līdzvērtīgā zonā tranzītā atrodas kuģis, no kura izdarīts nodarījums;

d) dalībvalsts, kuras valstspiederīgais vai pastāvīgais iedzīvotājs ir nodarījuma izdarītājs;

e) dalībvalsts, kuras teritorijā atrodas tās juridiskās personas juridiskā adrese, kuras interesēs izdarīts nodarījums;

f) dalībvalsts, ar kuras karogu kuģo kuģis, no kura izdarīts nodarījums.

6. Piemērojot šo pantu, teritorija ietver Direktīvas 2005/35/EK 3. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minēto zonu.

▼B

8. pants

Informācijas paziņošana

1. Ja dalībvalsts ir informēta par tāda nodarījuma izdarīšanu, uz ko attiecas 2. pants, vai par šāda nodarījuma izdarīšanas iespēju, kas izraisa vai draud izraisīt nenovēršamu piesārņojumu, tā tūlīt informē tās dalībvalstis, kuras varētu tikt pakļautas šiem postījumiem, kā arī Komisiju.

2. Ja dalībvalsts ir informēta par tāda nodarījuma izdarīšanu, uz kuru attiecas 2. pants, vai par šāda nodarījuma izdarīšanas iespēju, kas visticamāk ietilpst kādas dalībvalsts jurisdikcijā, tā tūlīt informē šo dalībvalsti.

3. Dalībvalstis nekavējoties ziņo karoga valstij vai jebkurai citai iesaistītai valstij par pasākumiem, kas veikti, ievērojot šo pamatlēmumu, un jo īpaši tā 7. pantu.

9. pants

Kontaktpunktu noteikšana

1. Katra dalībvalsts norāda pašreizējos kontaktpunktus vai, ja vajadzīgs, izveido jaunus kontaktpunktus, jo īpaši, lai apmainītos ar informāciju, kā minēts 8. pantā.

2. Katra dalībvalsts informē Komisiju par struktūrvienību vai struktūrvienībām, kas saskaņā ar 1. punktu darbojas kā kontaktpunkti. Komisija par šiem kontaktpunktiem informē pārējās dalībvalstis.

10. pants

Teritoriālā darbības joma

Šā pamatlēmuma teritoriālā darbības joma ir tāda pati kā Direktīvai 2005/35/EK.

11. pants

Īstenošana

1. Dalībvalstis pieņem vajadzīgos pasākumus, lai līdz 2007. gada 12. janvārim izpildītu šā pamatlēmuma prasības.

2. Līdz 2007. gada 12. janvārim dalībvalstis paziņo Padomes Ģenerālsekretariātam un Komisijai to noteikumu tekstu, ar kuriem valsts tiesību aktos transponē saistības, ko tām uzliek šis pamatlēmums. Pamatojoties uz šo informāciju un Komisijas rakstisku ziņojumu, Padome vēlākais līdz 2009. gada 12. janvārim novērtē, kādā mērā dalībvalstis ir ievērojušas šo pamatlēmumu.

3. Komisija līdz 2012. gada 12. janvārim, pamatojoties uz dalībvalstu sniegto informāciju par šā pamatlēmuma īstenoanas noteikumu praktisko piemērošanu, iesniedz Padomei ziņojumu un izvirza jebkādus priekšlikumus, ko tā uzskata par atbilstīgiem, tostarp priekšlikumus tam, lai dalībvalstis attiecībā uz nodarījumiem, kas izdarīti to teritoriālajā jūrā vai ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā vai līdzvērtīgā zonā, neuzskata kuģi, kas kuģo ar citas dalībvalsts karogu, par ārvalstu kuģi Apvienoto Nāciju Organizācijas 1982. gada Jūras tiesību konvencijas 230. panta nozīmē.

▼B

12. pants

Spēkā stāšanās

Šis pamatlēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*